

Publicerad 2009-01-13 17:18 av VeraV

Demonjakt

Snöullet låg utplacerat.

Ett täcke som inte ville skändas.

Därför värkte det I benen vid varje steg

Tänk att huden trillat av som vid skändande brand

Och allt som behövs är ett pet

En lätt fingertryckning

Ett Infekterande finger på sviktande avskalad muskelmassa

DET var smärtan som snön ville jag skulle känna

Men stegade gjorde jag barskt

Full av trots

Karaktärstrots

Samvetstrots

Åldertrots

Med en brand som sökte sin isvak

Att varda sina svedda armar

Ivrig som en amazon

Övade jag på anletets skönaste formationer

Sminkad till osminkad

Vitt porslin

För att signalera Ren skönhet

Så viktig för dig

Du bodde bondigt flott

Konspikuöst och genuint

Mormor var död

Och du huserade I hennes bara salar

Missan sneglade upp från ett golvnära fotografi

Sorg. Mormor och kitten.

Köttbullar, seg limpa och nudlar

Jag väntade med upptrissad puls.

Ett stort glas rött till mig.

Smicker

In I matsalen skulle vi.
Där tände du din sexarmade krona
Samtidigt min
Och Tony Montana kikade fram bakom din bleka hy

Ärret som gjorde mig besatt av din demon

Men jag hade bestämt mig
Inte låta din anspelade skörhet
Leda mig bort från målet

Om du var 666 var jag 667
steget före

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren VeraV med Poeter.se id #26598 innehar upphovsrätten